

noma, een verhaal van schaamte

schamel ben je in de ogen
van de schaamte: deze wereld,
vrienden, is geen Tuin van Eden
waar de leeuw slaapt met het lam

en waar de dichters mee dwepen:
het leven der natuur; ach, zie
hoe aan de huid van kinderen
door koudvuur wordt gevreten

we zijn van vlees en dromen
en geen mens wordt beter
die geen mensen beziet

en toch, soms wagen we
het niet om nog langer te kijken
of een zwaartekracht zuigt
ons omlaag en we storten
neder als een verdorven engel

maar zo schamel zijn we
in de ogen van de schaamte:
wie kan dit beeld verdragen
en als de dichters dwepen
met de schoonheid der natuur
jaag dan hun dromen
naar het vagevuur

Staf De Wilde